

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

Ministerie van Justitie en Veiligheid
T.a.v. zijne Excellentie drs. S. Dekker

Ingediend via internet: <https://www.internetconsultatie.nl/betalingsuitstelwet>

Den Haag, 10 juni 2020

Betreft: Reactie op de internetconsultatie van de Tijdelijke Betalingsuitstelwet
2020

Kenmerk: JN/MIC 329-0610

Excellentie,

De KBvG heeft met interesse kennis genomen van het voorliggende concept wetsontwerp. Wij hebben onze twijfels over de wenselijkheid en de feitelijke uitvoerbaarheid van deze regeling maar zullen ons commentaar tot technische opmerkingen beperken.

In artikel 2 lid 5 onder b wordt de mogelijkheid geopend beslagen voor de duur van de regeling op te heffen. Echter, wanneer de aanhouding van het verzoek niet leidt tot een faillissement heeft dit tot gevolg dat beslagen nadien mogelijk opnieuw gelegd worden, hetgeen extra kosten met zich meebrengt. Qua systematiek en kostenbesparing kan daarom wellicht beter worden aangesloten bij de schorsing en herleving zoals omschreven in artikel 301Fw.. De rechter kan dan na afloop van de aanhoudingsperiode expliciet bepalen welke activa weer ter beschikking van de schuldenaar komen.

Wij hebben voorts wat vragen ten aanzien van de opheffing c.q. schorsing en herleving van bankbeslagen:

Bij cumulatie van beslagen onder één bank, waarbij de mogelijkheid bestaat dat een deel van die beslagen nog niet is overbetekend aan de debiteur waardoor die geen kennis heeft van die beslagen, is de vraag of al die beslagen zullen worden getroffen door een toewijzing van de rechter als bedoeld in artikel 2 lid 5 sub b, of alleen die beslagen van de schuldeiser of schuldeisers die de faillissementsaanvraag hebben ingediend. Hier moet in een voorkomend geval zorgvuldig over worden gecommuniceerd richting banken. In het eerste geval (alle beslagen worden getroffen) bestaat namelijk het risico dat die posterieure beslaglegger die niet bij de faillissementsaanvraag is betrokken, de bank zal aanspreken op een onrechtmatige uitbetaling in weerwil van het beslag.

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

Voorts is onduidelijk wat als het beslagmoment heeft te gelden na herleving van het beslag volgens artikel 3 lid 3. De beantwoording van deze vraag is van belang met het oog op het fluctuerende karakter van het banksaldo. Onzekerheid over het beslagmoment betekent - al heel lang - onzekerheid over welk saldo op een bankrekening wordt getroffen als een beslag na opheffing in eerste aanleg in appel herleeft. Het saldo dat op die dag toevallig op de rekening staat of het saldo dat na aanzegging bij exploit op de rekening staat? Kan de Minister daar duidelijkheid over geven?

Ook is het gewenst dat een schuldeiser de kosten van een gelegd beslag niet ziet verdampen: het is in dat kader belangrijk dat de toelichting bij het ontwerp duidelijk stelt dat de kosten die gemaakt zijn door de opheffing hoe dan ook niet verloren gaan.

Een onbedoeld effect van de regeling van artikel 3 is dat een schuldeiser geheel buiten zijn schuld voor proceskosten kan worden gesteld. Er is in deze situatie namelijk geen sprake van misbruik van executiebevoegdheid als bedoeld in artikel 3:13 BW, echter de opheffing van een beslag in kort geding levert hoe dan ook een kostenveroordeling op. Een actie op grond van dit artikel zou in beginsel dan ook geen kostenveroordeling voor de crediteur moeten opleveren, gesteld dat geen sprake is van apert misbruik van executiebevoegdheid.

Nog één kleine opmerking over de Memorie van Toelichting: op pagina 2 wordt gesproken over 'de Koninklijke beroepsorganisaties voor deurwaarders'. Kan dit worden aangepast?

Mocht onze reactie vragen bij u oproepen, dan is de KBvG uiteraard ten zeerste bereid om op uw verzoek een nadere toelichting te geven.

Hoogachtend,

Namens de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders,

J. Nijenhuis
Bestuurslid KBvG